

[Glistrup]

kommer, bliver de mest fornuftige, og det er formentlig de generelt virkende, nemlig forhøjelser af det skattemæssige bundfradrag. Vi kan jo ikke få både det ene og det andet i legetøjsbutikken af skattelettelser, og derfor vil fremskridtspartiet så langt foretrække, at man i stedet for havde forhøjet det skattefri bundfradrag for alle.

Dertil kommer, at dette vil blive et udpræget eksempel i den skattetekniske historie på det, som hedder »dårligt Christiansborgarbejde« – jeg tænker på forslagens § 1, stk. 3. Det er aldeles håbløst at tro, at man i det praktiske liv kan skille nogle erhvervsvirksomheder ud fra andre; der er så mange, der i det skiftende erhvervsmonster driver blandede virksomheder af den ene eller den anden art, hvor de bruger transportmidler, skrivemaskiner o. lign., og når man så giver en lov, der f. eks. siger – det står i § 1, stk. 3, nr. 3, at bureauer, bl. a. vagtbureauer, rejsebureauer og ægteskabsbureauer, skal behandles på en bestemt måde, hvad ligger der så i udtrykket »bl. a.«? Hvad er det for nogle bureauer, der pludselig ikke kan få retten? Denne § 1, stk. 3, er lovteknisk så dårligt, sjuksket og elendig arbejde, at man ikke skulle tro, at ministeren blandt sine rådgivere havde et eneste menneske, der havde været beskæftiget så meget som 10 minutter med praktisk skattearbejde, for så ville han aldrig drømme om at lave en så fjollet regel som denne. I nr. 7 står der, at man ikke kan få fradrag for forlystelser. Hvor går grænsen for forlystelser? Skal man til at hente et responsum fra kulturministeriet, eller hvordan finder man ud af, hvad der er forlystelser, og hvad der ikke er forlystelser? Hvad med idrætsforestillinger, cirkus, aktiviteter omkring forsamlingshuse? Hvor går grænserne? Det er noget, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt fra folketingets side. Vi giver yderligere en bunke arbejde til revisorer, skatteadvokater og skatteadministratorer, når de skal fortolke denne bestemmelse i § 1, stk. 3, og det kan vi simpelt hen ikke være bekendt på et tidspunkt, hvor Danmark har brug for at bruge sin arbejdskraft til noget helt andet.

Rahbæk Møller (SF):

Så kom flagskibet i regeringens pakke med skattebegunstigelser til erhvervslivet. Det er det største enkeltbeløb, vi nu behandler. Des-

være er det også symptomatisk for den visdom, hvormed regeringens nuværende politik er udformet. I december fjernede vi investeringsfradraget på 10 pct. Det er der nogle af forligspartierne der åbenbart ønsker genindført, socialdemokratiet strittede imod, og så lander man på 5 pct.

Investeringsfradraget på 10 pct. kunne mistænkes for at have skadelige virkninger. Det, der nu foreslås på 5 pct., kan næppe rammes af denne mistanke. Det har givetvis ingen som helst virkning. Et fradrag på 5 pct. kan simpelt hen ikke påvirke nogen beslutning om at investere. Jeg er helt enig i den karakteristik, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har givet af denne virkning: der er tale om 300–400 mill. kr. direkte ud ad vinduet.

Selvfølge skal der kompromises i dansk politik, men behøver resultatet at være så ynkeligt? Socialistisk folkeparti vil naturligvis ikke medvirke til dette makværk.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget er et led i det forlig om lettelse til erhvervslivet, som det radikale venstre er deltager i, og det er klart, at vi står bag dette forslag. Når det er sagt, kan jeg kun fortsætte med at sige, at jeg håber, det har gavnlige virkninger på erhvervslivet, og at jeg undrer mig en lille smule over, at dette var et forslag, som erhvervslivet i særlig grad ønskede fremmet fremfor visse andre ting. Men som sagt, jeg håber, at det har disse gode virkninger, og at vi kan stole på erhvervslivets tilbagemelding.

Arne Melchior (CD):

Da CDs ordfører i skattesager er ovre at forhandle forsvarsforlig, falder det i min lod at skulle forsvare bl.a. dette forslag her i salen.

Som hr. Bernhard Baunsgaard allerede har sagt, er det jo forligsstof, og jeg synes, jeg vil have lov at bemærke, at det er forligsstof, som vi kan være bekendt.

Jeg glædede mig over, at venstres ordfører efter ret mange knubbede ord dog til sidst sagde, at lidt er bedre end intet. Man kan også sige, at en hel del er bedre end lidt.

Så har flere ordførere benyttet lejligheden til at fortælle om en vis siksakkurs, som vi også har iagttaget, men vi kan naturligvis